suscepit sicut agnum mansuetissimum
ad te transmisit. Hec illa ipsi dicente
apparuit senior niveis vestibus tenens
in manu titulum aureis litteris
scriptum. Quem videns valerianus in terram
corruit. Senior autem eum erigens dixit
lege. Legit ergo: Unus deus una fides unum
baptisma. Baptizatus ergo ad ceciliam redit
albis indutus. Invenit eam cum angelo in
stantem, pennis fulgentibus alis splen
dentem, et flammeo aspectu radiantem, duas
que coronas habens unam cecilie alteram
valeriano tradidit dicens: Istas de paradiso
attuli, non possunt ab aliis quam a castis vi
deri. Tu autem valeriane pete quod placet.
Cui ille: nichil michi in hac vita dulcius
quam unicus fratris mei affectus, peto ut
sicut de me factum est sic et de eo fiat. Plac
uit petitio tua, cum palma martyrii ad
dominum venietis. Inter hec tyburtius
valeriani frater advenit et cecilie caput
osculans sensit odorem florum et ait:
Miror unde hoc tempore rosarum et liliorum
tantus odor, puto me subito reno
vatum. Cum frater ore interpellaret [illegible] eas
meruisti, crede et videbis. In somnis
hec? Ad hec tyburtium fratrem frater valerianus:
hec audio? in somnis viximus hacte
nus, sed nunc in veritate, et refert acta circa
ipsum. Tunc tiburtius petiit ut et ipse
angelum videret. Aperto ergo ore predicans
virgo probat ydola insensibilia esse.
Adeo quod tiburtius: Pecus est qui hoc
non credit. Tunc cecilia osculans pectus
eius ait: Hodie te fateor esse meum
cognatum. Sicut enim amor dei fratrem tuum
coniugem michi fecit, sic et te cognatum
faciet contemptus ydolorum. Dixit tyburtius
a fratre suo quis eum duxisset, sic ad purifican
dum

et ille ad urbanum papam dixit. Dixit
tyburtius: De illo urbano dicis qui
totiens dampnatus est et adhuc latitat?
Ferre si invenimus simul cremabimur, et
nos cum illo. Tunc cecilia dixit: aliam vitam
hac meliorem. Tunc tyburtius: Nunquam
audivi. Et quis de illa vita narravit?
Dixit virgo: Pater et filius et spiritus sanctus
nominavit. Tunc tyburtius: Superius michi
unum deum dicebas, nunc tres nominas.
Probat virgo in una sapientia hominis ingenium
memoriam intellectum in suis proprietatibus
esse et sic in deo. Tunc tiburtius satisfactum
sibi asserit, et querit ut sibi de meliori
vita questionem solvat. Ad hec cecilia filii
dei incarnationem [illegible] loquitur, non paruit
me autem in hijs exceptam patris [illegible]
Tunc intelligibiliter virgo adventum filii
dei predicationem multorum mortuorum re
surrectionem que de alia vita testificantur
et alia miracula, passionem, resurrectionem
de apostolis et missam huius vite multa
elucidavit. Flet tyburtius et dicit
valeriano: Miserere mei frater [illegible]
dies erudiatur. Angelos dei videbat assi
due et quicquid postulabat impetrabat.
Unde sicut supra in passione horum memo
ratur ab almachio prefecto [illegible] plurime
blanditias appetunt, cur dampnatos
sepeliant requirunt. Statim tiburtius:
Utinam servi illorum essemus quos dampna
tos vocas. Et contempserunt quod videtur
esse quod non est, et invenerunt illud quod non
videtur esse et est. Tunc prefectus: Quid est quod non
videtur esse et est? Tyburtius: vita sanctorum et
pena malorum. Iubentur ergo ambo fratres diis
immolare, et cum dicerent unum deum esse
prefectus querit quod sit nomen eius quod sit
nomen eius. Cum valerianus: Nomen dei non